

Pligt som Formand eller sin Formandspligt lige overfor Grundloven, Jeg skal imidlertid indrømme, at Indholdet er saaledes, at det ikke kan passere, og jeg fortaar ogsaa den Bemærkning, som blev gjort fra det ærede Medlems Side, saaledes, at det navnlig var ved Hengjemmelse af Forslaget, at man fra vor Side ikke viste tilstrækkelig Bestemthed lige overfor de Fordringer fra Regjeringens Side, som blev stillede til Thinget. Saaledes har ogsaa det ærede Medlem tidligere motiveret sit Forslag, idet han ligesom jeg bestemt har høvdet, at den provisoriske Lov eksisterede ikke mere. Dengang var han ikke saa uklar paa Spørgsmaalet om Forkastelsens Betydning. Jeg tillod mig at advare ham, jeg sagde allerede dengang, at vilde man ikke tage Konsekvensen af Forkastelsen af den provisoriske Lov, som Flertallet gjorde, vilde man let glide nedad et Straaplans og ende med at anerkende Regjeringens Paaastand om, at Forkastelsen ikke var virkelig. Det ærede Medlem mente, at det havde ingen Fare; men ved sin Dagsorden har han tydelig nok vist, at han anerkender Regjeringens Protest mod Forkastelsen. Nu vel, det gjør jeg ikke, og det gjorde det ærede Medlem ikke engang, derimod motiverede han sit Forslag om Regtelse af Lovens Omgang til 2den Behandling ved den Betragtning, at Lovforslagets Indhold var i Strid med den Politik, som vi fra vor Side bestemt maatte fastholde. Modstanden mod den provisoriske Politik, og derfor ikke burde passere videre, og det ønskede han bestemt udtrykt. Deri kan jeg forsaavidt være enig med det ærede Medlem. Jeg indrømmer, at i Hengjemmelsen er der maaske ikke den Styrke, som der skulde være lige overfor en saadan Fordring fra Regjeringens Side, og det Rigtigste vilde jo være det, at man, naar dette Forslag som enhver anden midlertidig Lov var gaaet til Behandling i Finantsudvalget, da gennem selve Forslagets Omdannelse bestemt hævdede Thingets Stilling lige overfor midlertidige Love og lige overfor dette Forslag. Jeg skal indrømme, at denne Fremgangsmaade vilde være den konsekventeste og den, som Thinget bruger lige overfor enhver midlertidig Lov. Naar det ikke hidtil er sket, er det af den Grund, at det ikke var til nogen Nytte, og at der ingen Grund var til at indlade sig paa ørkesløse Forhandlinger. Ærede Medlemmer fra den anden Side, fra Regjeringspartiet, have tydelig nok vist, at de ikke ønskede dette, men tværtimod sætte Pris paa aldrig at faae midlertidige Finantslove. Det mener jeg, fremgaar af Forhandlingerne i 1885, og de Forhandlinger, der have fun-

det Sted i disse Dage her i Salen, synes mig at tyde paa, at man ikke ønsker Forhandling eller Forstaaelse eller at komme ind i lovlige Tilstande, og tager jeg Hensyn til, hvorledes Pressen har stillet sig fra den Side, er Forholdet det samme. Jeg har gennemgaaende faaet det Indtryk, at man ikke ønsker at komme ud af den nuværende Konflikttilstand; man ønsker ingen Løsning, ligegyldigt hvorfor (Afbrudelse). Det er det Indtryk, jeg har faaet af de Herrers Holdning under Finantslovens første Behandling og af deres Presses Holdning i de senere Dage, at de tværtimod ønskede det Modsatte. Naar det er saa, har jeg ikke megen lyst til at behandle Lovforslaget videre; men dersom man fra anden Side skulde ønske at faae Lovforslaget omdannet saaledes, at det i sit Indhold blev en bestemt Protest mod Regjeringens Fordringer, har jeg ikke Noget derimod, men vilde anse det for ret heldigt. Det kan jeg gaa med til, og det kan Oppositionen gaa med til, en saadan Protest mod Indholdet, der gjør sig gjældende i Lovforslags Form, fordi Oppositionen derved hverten vil fravige sin tidligere Politik, som den bestemt vil fastholde, nemlig altid at medvirke til midlertidige Loves Tilveiebringelse, og heller ikke gjør sig skyldig i en Underkjendelse af sin egen Forkastelse. Ved at gaa den Vej, det ærede Medlem foreslaar, ved en Dagsorden eller ved Forkastelsen af dette Forslag hoier man sig i Forkastligheden for Regjeringens Paaastand om, at vor tidligere Forkastelse er ugyldig, og dernæst kommer man i Strid med den Politik, Oppositionen bestandig har fulgt. Begge de to Dele ere Konsekventer, som ville svække Oppositionens Stilling baade lige overfor Regjeringen og lige overfor sig selv, og det kan den selvfølgelig ikke gaa med til, lige saa lidt som det ærede Medlem selv tidligere gif med dertil, da han ikke indtog nogen rent personlig Stilling. Hvad Indholdet angaar, skal jeg, hvis man sætter Pris derpaa, i Udvalget med Fornødsel være med til enhver Forandring i dette, der gaar i Retning af en bestemt Protest mod det provisoriske System, men ikke til noget Andet.

Berg: Ved Afstemningen over Forslaget til Dagsorden har jo Thinget klart udtalt sin Anskuelse. Jeg er for saa vidt fuldstændig tilfreds dermed, idet man ved at stemme imod denne Dagsorden selv har stemt imod den hele Fremstilling af Sagen, som deri fremstattes. Jeg har ikke Noget imod, om Flertallets ærede Ordfører betragter Vedtagelsen af denne Dagsorden som en Vøining for det nuværende Ministe-